

selv om man ikke med absolut Sikkerhed kan udelukke den Mulighed, at Smitten i et enkelt Tilfælde kan være overført ved fælles Benyttelse af Klædningsstykker, Toiletsager, som Svampe eller Udskylningsapparater; — det hører som sagt til de allerstørste Sjældenheder og er i al Fald næppe muligt undtagen mellem Kvinder. Smaa piger smittes derimod hyppigt netop ved Brug af Svampe eller deslige til Rensning af Kænsdelene eller ved at dele Seng med en voksen Søster, en Tjenestepige, eller Moder, som har Gonorrhoe, og hvis gonococholdige Udflod tilsmudsker Sengetøjet.

(Fortsættelse).

Sygeplejesagen.

Forslag til Lov angaaende Sygeplejerskers Uddannelse.

§ 1.

Sundhedsstyrelsen fastsætter, paa hvilke Hospitaler eller lignende Institutioner Uddannelse af Sygeplejersker kan finde Sted.

§ 2.

Ingen maa praktisere som Sygeplejerske, d. v. s. udøve Sygeplejegering som egentlig og fast Erhverv (Livsstilling), ej heller ved Bekendtgørelser, Skilte eller paa anden Maade offentlig betegne sig som Sygeplejerske, uden at have Certifikat for at have gennemgaaet den i det følgende fastsatte Uddannelse.

§ 3.

Enhver Kvinde, som ønsker at opnaa Certifikat som Sygeplejerske, skal paa en af de i § 1 nævnte Institutioner gennemgaa et Prøvekursus paa mindst 2 Maaneder i de for den videre Uddannelse nødvendige praktiske Fag og elementære teoretiske Kundskaber.

Naar det af Ledelsen af paagældende Institution efter Vidnesbyrd fra Lærerpersonalet skønnes, at Vedkommende egner sig til fortsat Uddannelse som Sygeplejerske, gives der hende, naar Kursuset er afsluttet, en skriftlig Erklæring derom, og hun kan da faa Adgang til videre Uddannelse i Overensstemmelse med nedenstaaende (§ 4). I modsat Fald kan videre Uddannelse ikke gives hende.

§ 4.

Den videre Uddannelse retter sig efter, om Vedkommende ønsker Certifikat som Landsygeplejerske eller Hospitalssygeplejerske.

A. Til at blive Landsygeplejerske kræves mindst 1 Aars samlet Uddannelse (heri indbefattet Prøvekursuset efter § 3) paa et af

de i Henhold til § 1, dertil af Staten anerkendte Hospitaler eller lignende Institutioner. Naar Uddannelsen er afsluttet, udstedes en af vedkommende Institutions ledende Læge og øverste Sygeplejerske underskreven Erklæring om den Uddannedes Duelighed, og Sygeplejersken har derefter Ret til at faa et Certifikat, der betegner hende som statsavtoriseret Landsygeplejerske, hvilket Certifikat udstedes af Sundhedsstyrelsen eller hvem den maatte sætte i sit Sted.

Enhver Landsygeplejerske har efter 2 Aars Tjenestetid Ret til at faa supplerende Uddannelse paa 2 à 3 Maaneder paa et af de i Henhold til § 1 avtoriserede Hospitaler eller lignende Institutioner.

B. Til at blive Hospitalssygeplejerske kræves mindst 3 Aars Uddannelse (heri indbefattet Prøvekursuset) paa et af de i Henhold til § 1 dertil af Staten anerkendte Hospitaler eller lignende Institutioner.

Naar Resultatet af Vidnesbyrden fra de Institutioner, hvor Uddannelsen har fundet Sted, ere befundne tilfredsstillende af den sidst uddannende Institutions Ledelse, og naar Vedkommende derefter har underkastet sig en mundtlig Overhøring paa samme Institution, udstedes der en Erklæring af Institutionens ledende Læge og øverste Sygeplejerske, og Sygeplejersken har derefter Ret til af Sundhedsstyrelsen eller hvem den maatte sætte i sit Sted, at faa et Certifikat, der betegner hende som: statsavtoriseret Hospitalssygeplejerske.

§ 5.

Enhver Sygeplejerske, som er i Virksomhed ved denne Lovs Vedkomme, kan inden 2 Aar fra Lovens Ikrafttræden faa Statsavtisation, naar hun ved at fremlægge Bevisligheder for sin Uddannelse og praktiske Tjeneste som Sygeplejerske af Sundhedsstyrelsen eller hvem den maatte sætte i sit Sted, anses egnet dertil, uanset om hun har den i denne Lovs § 4 foreskrevne Uddannelsestid.

§ 6.

Til at bestride de foregede Udgifter ved Sygeplejerskernes Uddannelse i Følge § 3 og § 4 yder Staten et Tilskud.

Statsavtisation af Sygeplejersker.

Den 25de Januar afholdtes et Møde, hvortil de fire Sygeplejeorganisationer „Dansk Sygeplejerraad“, „Røde Kors“, „De samvirkende Menig-